

Vo(sk) Randuli k představení Poprask na laguně aneb bláznivá opera

Představení *Poprask na laguně* na plakátu Divadelního spolku Prácheňská scéna z Písku slibuje crazykomedii – tedy že se budu smíchy plácát do kolen a budu stržen bláznivým dějem a smrští divokých scén. Takto naladěného mne nepatrně zaskočí pohádková babička, která samotinká přichází uvést diváka do děje. Musím ocenit, že ona dáma si okamžitě získala pozornost všech diváků a až hypnotizujícím způsobem nás přenesla do jižních přímořských krajín a do malého městečka někde na pobřeží Itálie, aby jen v několika větách svedla nastínit, oč ve hře půjde. Tak nějak mě krásně naladila a já si pomyslel, že takto příjemně mne do divadelního představení uvedl jen málokdy málokdo.

Úvodní scéna hry měla nezaskvěnému divákovi vysvětlit, že dva pokoutní a lépe situovaní obyvatelé městečka uzavřou podivnou úmluvu, která má formou pletich mezi ostatní sousedstvo vnést sémě sváru a zajistit tak „práci“ pro moc úřední. Zápletka hojně využívaná, jednoduchá a s předvídatelnými efekty tedy sama o sobě pobaví jen stěží, crazykomedii se salvami smíchu tudíž musí obstarat herci, situace, gagy, zpěvy a slovní humor.

Jak jsem se tak kolem sebe díval, drtivá většina diváků považovala tento úkol za přinejmenším splněný. Obecenstvo se bavilo a smálo (tedy, do kolen se nikdo neplácal, ale stejně), záhy si vytvořilo své oblíbené – zejména skvěle zahraniho špatně artikulujícího námořníka – a do noty jim zjevně kápl i typicky italský temperament vybuchující v davových scénách, kdy pro hádku i šťouchanec se nikdy nejde příliš daleko. Já bych na můj vkus a maje na paměti, že to má být bláznivá komedie, klidně ještě přidal více parodie, barvitější postavy, výraznější charaktery a ztřeštěnosti. Ovšem – zas aby si někdo o sedadlo před sebou nevyrazil zuby (jak se to stalo jedné mé přibuzné), tak moc zas ne.

Také si myslím, že většině diváků nemohly uniknout menší i větší „palmy“, z nichž jedna opravdu narostla (ach, jak já trpěl za ty, kdo byli zrovna na scéně, a už jsem v duchu křičel „Nahod!!!!“), ale byla to vesměs malá zaškobrtnutí. Scény s mnoha herci na jevišti působily docela přirozeně, repliky navazovaly a celé to bylo živé, zdravě hluché a přiměřeně italské. Herecké výkony všech postav jsem vnímal jako vyrovnané, a to po činoherní i pěvecké stránce. Kromě „na jauyk fi flapauiciuo námouníka“ (já jsem sem tam rovněž toužil po tlumočnickovi) vyčníval i představitel jednoho z námořníků, který hodně, ale opravdu hodně chodil. Přistihoval jsem se, že pozoruji, jak nejdéle vydrží zůstat na jednom místě – a obvykle to byly pikosekundy (dobře, ty neumím odpočítávat, ale určitě to nebyly celé vteřiny). Na druhou stranu to byla ale právě tato postava, která působila svou dikcí, intonací a gesty nejvěrohodněji italsky. Trošku nesvůj jsem vlastně byl jen z jedné věci – z těch dvou dveří na scéně, nijak neoznačených ani moc výrazně neodlišených, do kterých pořád někdo odcházel, za kterými stále někdo mizel a odkud v jednom kuse někdo přicházel. A já se postupně ztratil v tom, kdo ve kterých vlastně bydlí. Víím, moje chyba.

Pokud jde o hudbu a zpěvy, s upřímností sobě vlastní musím přiznat, že si je s odstupem několika dní příliš zřetelně nevybavuji. Z toho lze usuzovat, že jsem nezaznamenal žádné výrazné pěvecké výkony a hudba byla „v pořádku“, ale také je to důkazem, že písničky představení mile doprovázely a oživovaly je a jako divák jsem je přijímal s uspokojením.

Když se tak nad tímto představením zamyslím, bylo celé takové – milé. Pohádková babička mne na tuto strunu úsměvu naladila na samotném začátku a už předem položila prst na má ústa, kdybych snad chtěl představení něco vytýkat nebo kdyby se mi něco výrazně nelíbilo. A všichni herci pak hráli a zpívali tak, že jsem neměl potřebu. Tedy potřebu vyjadřovat nevoli. Odcházel jsem s takovým – milým pocitem.

Rozhovor s Jiřím Škodou, předsedou odborné poroty

Jaká byla Vaše první reakce na nabídku stát se členem poroty?

Nabídky jsem se v první řadě zhroutil (*smích*). Sice dělám divadlo celý život, ale necítím jsem se na to, abych druhým něco vytýkal. Souboru chci spíš dávat rady a podněty ke zlepšení, než říkat: „tohle je špatně“.

Co je pro Vás, jakožto pro porotce, nejtěžší?

Jako herec jsem zažil spoustu různých porot. Nejtěžší tedy asi je hodnotit tak, abych souboru především pomohl a nabídl varianty ke zlepšení.

Zmínil jste, že se divadlu věnujete celý život. Jaké byly Vaše začátky?

K divadlu jsem se dostal v svých šesti týdnech života, kdy mě do zákulisí přinesla máma. Od té doby v divadle jsem (*smích*).

Vždy jste se věnoval režii?

Ne, to ne. Divadlo intenzivně dělám od svých dvaadvaceti let. V té době jsem se přestěhoval z Prahy do Bystřice u Benešova a kamarád mě přetáhl na činohru, protože já jsem srdcem loutkař (*smích*). Režii jsem se začal věnovat poměrně nedávno, tak patnáct let zpátky. Nyní působím v souboru Svatopluk Benešov, kde v současné divadelní hře režírují, ale i vystupuji na jevišti.

K režii jste byl donucen okolnostmi?

K režii jsem byl vyzván. Moje první režie byla v představení, které na začátku zkoušení, ještě nebylo ani napsáno. Byla to moc zajímavá, režijně náročná zkušenost.

Za oponou čekají

DS Žďár, Žďár n. S.

Horké to někdo rád...

(režie Martin Blažiček)

Jedna ze snad nejnámějších světových filmových komedií.

www.divadlozr.cz

Příští týden se můžete těšit

DS DK Krupka

Ať žijí nebožtíci

(režie Jana Urbanová)

Kabaretní pásmo humorných monologů od italského dramatika Alda Nicolaje.

Co jste možná nevěděli

Palma aneb divadelní slang

plnej barák - vyprodáno
čurda - malá role
forbína - předscéna
fundus - zásobárna rekvizit
kandrdas - začátečník
kláda - velká role
odbourat se - vypadnout z role smíchem
palma - velký výpadek textu
sufilér - nápověda
špalek - monolog

<http://stych-ezin.sweb.cz/Slovník/>

Partneři a sponzoři přehlídky

Město Sázava

SB Omega – výroba reklamy;
DORES – V. Brzybohatý;
Kavalierglass, a.s. Sázava;
Střechy Novotný, s.r.o. Sázava;
OS Kavalierglass, a.s.; Martina a Jan Štědroví;
Půjčovna lodí P. Kovačka;
Hostinec Za Vodou Sázava;
ConSalt, s.r.o. Rataje nad Sázavou;
VF ELECTRIC, s.r.o. Uhlířské Janovice;
MUDr. Jindřiška Šedová;
MUDr. Romana Gúbelová;
SCOLAREST Sázava; Erik Geuss; Papírnickví Poklop – Procházka; Martin Mika – čistění koberců a interiérů automobilů; Míla Geussová; DASKO stavebniny; Květiny – dárky Ilona; STEON, s.r.o. Jan Rejhon; Kooperativa Uhlířské Janovice.

Přehlídka je realizována s finančním příspěvím Středočeského kraje.

mecenáš Vosk(n)oviny
Luxusní papíry.cz

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní spolek Prácheňská scéna v Písku vznikl v listopadu 1997 a navázal na dlouholetou tradici ochotnického divadla. První ochotnický divadelní soubor v Písku vznikl již v roce 1867. Kulaté výročí bude slavit se svými diváky celý víkend.

Poprask na laguně aneb bláznivá opera je dílo světoznámého autora Carla Goldoniho z roku 1762. Jedná se o komedii plnou temperamentu, radostí i starostí obyčejných lidí z jedné rybářské vesničky ve slunné Itálii. Rvačky, pračky, hádky, rozchody a usmiřování mezi věčně rozkmitřenými rodinami snad místní úředník alespoň na chvíli urovnal.

www.prachenskascena.cz; www.piseckysvet.cz

Rozhovor s režisérem Milanem Kursteinem

Jak jste se dostal k divadlu, potažmo k režii?

Letos mi bylo šedesát čtyři let a divadlu se věnuji od svých osmnácti. K souboru v Písku jsem se dostal v roce 1999, v té době tam samozřejmě byli ostřílení režiséři. Jenomže s přibývajícím časem populace stárla a já začal zkoušet režírovat metodou pokus – omyl.

Letos se souborem slavíte 20 let existence...

Ano, pečlivě se na to připravujeme. Celý víkend budeme hrát činoherní představení, uvedeme i pohádku pro děti. Souběžně poběží výstava, která bude zahájena vernisáží, a na které budou, mimo jiné, k vidění diplomy a ceny, jež soubor získal na různých soutěžích.

Poprask na laguně je kolikátou inscenací ve Vaší režii?

Myslím, že šestou. Náš soubor se zaměřuje na komedie, já osobně mám rád komedie hudební. Vždycky, když před kolektiv předstoupím s dalším hudebním kusem, tak je z toho soubor na větví (*smích*), ale akceptuje to. Díky panu Brousilovi, který je naším hudebním skladatelem, je spolupráce na hudební komedii úžasná.

K hudbě máte tedy kladný vztah?

Zpívám rád, ale s pěveckým projevem jsem bohužel na šíru.

Jak probíhá Váš režijní proces?

Krátce řeknu, co bych si tak představoval a pak nechám hercům volné pole působnosti. Pokud se mi samozřejmě něco nelíbí, tak herce usměrním.

Poprask na laguně režirujete a zároveň ve hře i hrajete? Je pro Vás těžké vše skloubit dohromady?

Pokud hru režírují, mám v ní jen malou roli. Režisér musí vidět z hledíště, jak vypadá celé představení. Ale na druhou stranu, režie je pro

mě nutnost, raději hraji. Zatím ale jiného režiséra nemáme.

Kolik máte v souboru stálých členů?

Zhruba třicet členů, ale máme trochu problém s věkovým průměrem. Jednou jsme například hráli pohádku *Jak to bylo s Růženkou* a hlavní roli, krásnou mladou princeznu, musela ztvárnit čtyřicetiletá matka čtyř dětí (*smích*). Ale zahrála ji skvěle! Problémem je, že pokud se do souboru dostanou mladší lidé, jde většinou o studenty, kteří odmaturojí a odejdou na vysokou školu. Mladší ženy nám zase časem odcházejí na mateřskou.

Jak soubor tráví červenec a srpen, měsíce, kdy se zpravidla od divadla odpočívá?

Tyto měsíce jsou pro nás divadelní žně. Tradičně hrajeme celé prázdniny na hradě Zvíkov, obnáší to každý pátek a sobotu večerní představení a v neděli pohádku. Za celé prázdniny odehrajeme kolem patnácti představení. Atmosféra večerního Zvíkova má velké kouzlo!

Rozhovor s Radkem Brousillem, hercem a autorem hudby

Jaká byla Vaše cesta k divadlu?

K divadlu jsem se dostal v roce 2003, díky tomu, že jsem muzikant. Jeden můj kamarád, také muzikant, hrál v divadelním souboru, kde zrovna sháněli zpěváky do vánočního představení, konkrétně do rolí andílků, kteří tvořili sbor a zpívali koledy. To byla moje první divadelní zkušenost, zpíval jsem oblečený do andělského. Nikdy dřív jsem k divadlu netíhnul.

A cesta od hudby k herectví?

Mou první hereckou postavou byl bláznivý „brňák“ ve hře *Cesta kolem světa*. Neměl jsem ani trému, dokonce jsem zjistil, že je moc příjemné, když si člověk sám ze sebe udělá legraci a diváci mu za to zatleskají.

na jevišti s myšlenkou, že teď to už musím dát ... a šlo to.

Máte nějaký herecký sen?

Nemám. Ale moc bych si přál, pokud přemluvím soubor, aby se nebál zpívat, udělat představení na základě hudby, kterou složil.

Jak jste prožil červenec a srpen?

Na Zvíkovském divadelním létě jsem vystupoval pouze v červenci, v srpnu jsem měl prázdniny, které jsme s rodinou trávili na Moravě u vína.

Vaše role ve hře *Poprask na laguně* je velmi specifická, především mluvou. Jak jste k ní přistupoval?

Nejdřív jsem si říkal, že to bude sranda. Postupem času mi ale došlo, že vůbec nevím, jak na to. V konečné fázi to vypadá, jakože si tam jen něco žvatlám, ale je to těžké, protože to žvatlání musí být pořád stejné! Zbývalo nám čtrnáct dní do premiéry a já pořád nevěděl, jak na to. Používal jsem různé učební metody, jako třeba vyškrtávání prvních písmen, což moc nepomáhalo. Na premiéře v Písku jsem vylezl

Očima odborné poroty aneb Jedna věta stačí

Jan Rejhon

Určitě vtipné přestavení s dobrými hereckými výkony; žánrově stylová muzika se slušnými zpěvy doplňovala vhodně přestavení.

Libuše Brošová

Představení bylo báječné, nabilo mě energií, mám chuť jet do Itálie.

Jiří Škoda

Očekával jsem, že soubor, který tradičně hraje komické kusy, udělá zrovna Goldoniho dobře, a vůbec mě to nezklamalo.

...přehledka v tužce

Názory diváků

- moc se nám představení líbilo
- bylo to perfektní
- byly tam malé pauzičky, ale pobavil jsem se
- krásné představení

Chcete-li vyjádřit svůj názor na „Horké to někdo rád“, napište ho na e-mail vosknoviny@seznam.cz.

Výsledky hlasování

líbilo	98
líbilo s výhradami	8
nelíbilo	0